

Recensie: Bohemian Rhapsody ★★★***

Kinepolis Antwerpen
zaterdag 3 november 2018

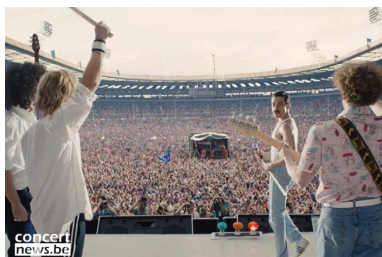

foto © 20th Century Fox

Recensie:

Al van bij de start van Bohemian Rhapsody van Bryan Singer weet je hoe de biografie rond Queen zal eindigen. In de openingsscènes zien we Freddie Mercury (rol van Rami Malek) namelijk het podium opstappen van Live Aid. 13 juli 1985 zijn we dan. Daarna volgt een flashback van 15 jaar en wordt het verhaal zeer lineair verteld tot we terug aangekomen zijn bij die zomerdag in juli. Daartussen ligt het ontstaan van de band, wanneer Tim Staffell opstapt als zanger bij Smile, waar Roger Taylor, student tandheelkunde aan de drums zit en wat meteen de naam van de band verklaart, en Brian May (astrofysicus van opleiding) op elektrische gitaar speelt. Tim gaat namelijk bij Humpy Bong aan de slag. Farrokh Bulsara, Freddie Bulsara, later Freddie Mercury als artiestennaam, is fan van Smile, volgt hen al jaren en wil de plaats innemen van Tim. Ze verkopen hun tourbusje en zamelen geld bij elkaar om zo studiotijd te kopen om hun eerste plaat op te nemen. Ze slagen erin om John Reid die ook Elton John doet, te overtuigen en tekenen hun eerste contract. Een eerste album zal verschijnen. De eerste tv opname is een feit. Queen mag op de BBC optreden tijdens Top of the Pops met 'Killer queen', maar moet playbacken. "We zullen ervoor zorgen dat niemand naar je lippen kijkt." zo wordt Freddie verzekerd. Die heeft ondertussen zijn extravagante, wat androgyne kantje gevonden via Mary Austin (rol van Lucy Boynton) die in een kledingzaak werkt. Wanneer hij bij de vrouwenkledij een broek wil kiezen, wijst ze erop dat dat vrouwenkleren zijn, maar zal ze zijn stijlkeuzes net ondersteunen in plaats van ze in vraag stellen. Zij geloof dus in hem. Tussen '70 en '76 hebben ze een relatie. Mary heeft dus in zekere zin mee bijgedragen tot de flamboyante en iconische artiest die Freddie is geworden qua stijl en uitstraling. En meer dan dat was ze ook Freddie's inspiratiebron. 'Love of my life' schreef hij voor haar. Tot aan Freddie's dood blijven ze beste vrienden en contact houden.

'We're four misfits who don't belong together, we're playing for other misfits. They're the outcasts right at the back of the room. We're pretty sure they don't belong either. We belong to them.' Met die woorden weet Queen Reid te overtuigen dat ze anders zijn dan die andere bands. Hun plaat haalt de charts in de VS en dus toert de band voor het eerst in het buitenland. Het is dan tijdens een stop aan een baancafé dat Freddie zijn interesse in seks met mannen krijgt. Voor hun tweede plaat willen ze het roer radicaal omgooien terwijl hun platenbaas bij EMI meer van hetzelfde wil. 'Formules zijn pure tijdverspilling' luidt het bij de band. Hier toont Bohemian Rhapsody het spanningsveld tussen artiest, creativiteit en de business zeer treffend. 'A night at the opera', 'dat de scherpzinnigheid in de teksten zal hebben van Shakespeare en zal baden in Griekse pathos' aldus de frontman, Æ zal het album heten waarbij Queen ook meteen breekt met hun EMI-platenbaas Ray Foster (wellicht dé loser uit deze prent) die in het bij momenten naar opera knipogende 'Bohehiam Rhapsody' niets zag als single. Een nummer dat zes minuten duurt, is te lang voor de radiostations die maar drie minuten per plaat geven, weet ie. Dus gaat Freddie het schijfje zelf promoten bij een bevriend radiostation (Capital London) en geeft ie aan DJ Æ Kenny Everett mee dat de BBC het niet wil draaien. Tja, dat zorgt er uiteraard voor dat luisteraars extra interesse zullen hebben hoewel sommige perskriteken niet mals zijn.

Maar het groeiende succes heeft ook zijn keerzijde en John zal op aangeven van

Paul Prenter voorstellen aan Freddie om solo te gaan. John wordt door Freddie die dan al onder invloed is uit de wagen gekegeld en letterlijk en figuurlijk op straat gezet terwijl Paul doet alsof zijn neus bloedt en niets wist van het voorstel dat John zou doen. Zo komt ie onder de slechte invloed van Paul, Freddie's persoonlijke manager waar hij ook een relatie mee zal hebben. Drugs, alcohol en seksfeestjes zien we in München. Tot Mary voor de deur staat omdat Paul hem niet doorverbindt wegens 'te druk'. Mary licht Freddie over het bestaan van Live Aid in wat Jim Beach, de nieuwe manager van Queen, voorstelde aan Paul maar waar ie geen antwoord op kreeg. Daarnaast vertelt ze Freddie ook over een rare droom die ze had en vraagt Freddie om naar huis te komen. Freddie zal met zijn manager breken. Als hem gevraagd wordt waarom, antwoordt ie met 'Villainy'. Na de breuk gooit Paul alle sappige details van Freddie's seksuele homo escapades in het openbaar. Hij verdient veel geld door dergelijke verhalen te verkopen aan de media. Die media worden in deze Bohemian Rhapsody helaas eenzijdig negatief voorgesteld zoals op de persconferentie rond de release van het album Hot Space in 1982 waar de journaliste alleen maar vragen stelt over het privé-leven en seksuele geaardheid van de frontman.

Bohemian Rhapsody heeft twee uur en een kwartier nodig om het verhaal rond Queen te vertellen met als ultieme climax een mini-optreden op Live Aid met Bohemian Rhapsody, Radio Ga Ga, Ay-Oh, Hammer To Fall en We Are The Champions. Voor de zang werd beroep gedaan op Marc Martel, de zanger van Queen Extravaganza, archiefmateriaal van Freddie en een deel zong Rami Malek ook zelf in. De prent duurt gewoon te lang en houdt er dan ook een ontzettend traag verteltempo op na wat aan de ene kant wel eigen was aan de jaren '70 en '80. Aan de andere kant zorgt dat anno 2018 voor een slappe spanningsboog zodat " en dat is ook de bedoeling van de prent " alle aandacht uiteindelijk gaat naar de strakke muziek- en concertscènes die helemaal een orgasme veroorzaken in Dolby ATMOS.

< Bert Hertogs >